

strukcí tak, aby zdůrazňovaly výraznou špičku vlasů rostoucích do čela. Baronova pleť byla hladká, lícní kosti vysoko posazené a pěkně tvarované. Na krku a spodní čelisti vystupovaly provazce svalů, připravené zkrčovit tvář podle okolností buď v úšklebek, nebo chladný úsměv.

„Jak je to ještě daleko?“ Podíval se úkosem na pilota, na kterém byla znát nervozita.

„To naleziště je hluboko v poušti, pane barone. Všechno naznačuje, že je to jedna z nejbohatších žil koření, jaká byla kdy těžena.“

Letoun přelétal nad černými lávovými skalami a otrásla jím termika. Pilot těžce polkl a soustředil se na řízení toptéry.

Baron se usadil pokud možno pohodlně a potlačil svou netrpělivost. Byl rád, že nová zásoba je daleko od zvědavých očí, v místech, kam nedohlédnou imperiální kontroloři ani úředníci CHOAM, kteří by si mohli dělat nepříjemné záznamy. Ten starý hlupák, imperátor Elrood IX., nemusí taky o harkonnenské těžbě koření na Arrakis vědět úplně všechno. Prostřednictvím pečlivě formulovaných zpráv a upravených účetních knih, nemluvě už o úplatcích, sděloval baron svým nadřízeným mimo planetu jen to, co chtěl, aby věděli.

Pevnou rukou si setřel krůpěje potu, které se mu utvořily nad horním rtem, a pak nastavil klimatizaci v toptěře tak, aby vzduch byl chladnější a vlhčí.

Pilot, nesvůj z toho, jak důležitého a výbušného cestujícího veze, popohnal své motory k vyšší rychlosti. Znovu nahlédl do mapy promítnuté na palubní desku a studoval strukturu pouštní krajiny, rozkládající se, kam až oko dohlédlo.

Baron si kartografickou projekci prohlédl také, ale nepříjemně ho překvapilo, jak málo je v ní orientačních bodů. Jak může vůbec někdo najít cestu v takovéhle pustině? Jak může planeta tak životně důležitá pro ekonomickou stabilitu celého Impéria zůstat v podstatě nezmapovaná? Další důkaz neschopnosti jeho slabého a naivního nevlastního bratra Abulurda.

Ale Abulurd je pryč a velí tady baron. *Když je teď Arrakis moje, udělám tu pořádek.* Jen co se vrátí do Kartágu, pošle svoje lidi, aby provedli nové průzkumy a sestavili pořádné mapy, jestli ti zatracení fremeni zeměměřiče zase nezabijí nebo nezničí orientační body.

Po čtyřicet let byl tento pouštní svět pololénem rodu Harkonnenů, politickou výhodou poskytnutou imperátorem s požehnáním nejsilnější komerční mocnosti CHOAM – Combine Honette Ober Advancer Mercantiles. I když byla Arrakis pustá a nevládná, byla jedním z nejvýznamnějších klenotů imperiální koruny díky cenné látce, kterou poskytovala.

Ovšem po smrti baronova otce Dmitriho Harkonnena starý imperátor v nějakém pomatení mysli udělil výkonnou moc měkkosrdcatému Abulurdovi a s ní i kontrolu nad veškerým zařízením pro sklizeň koření. Abulurdovi se rodinné jmění podařilo doslova zdecimovat za pouhých sedm let. Zisky prudce klesly a vinou pašeráků a sabotáží nakonec Abulurd ztratil kontrolu nad produkcí koření docela. S ostudou byl ze své pozice sesazen a odsunut na jiný harkonnenský svět, na Lankiveil, kde nemohl nadělat mnoho škody, protože tamní průmysl velrybích kůží se o sebe docela dobře staral sám.

Jakmile byla guvernérská pozice svěřena baronovi, začal Vladimír Harkonnen pracovat na tom, aby udělal na Arrakis pořádek. Hodlal se náležitě zapsat do historie a smazat dědictví chyb a špatných úsudků.

V celém Impériu byla Arrakis – díra, kterou by někdo mohl považovat spíš za trest než odměnu – jediným známým zdrojem melanže, látky cennější než jakýkoli drahý kov. Tady na tomhle vyprahlém světě měla dokonce vyšší cenu než její váha ve vodě.

Bez koření by nebylo možné efektivně cestovat vesmírem... a bez vesmírné dopravy by se zhroutilo samo Impérium. Koření prodlužovalo život, chránilo zdraví a dodávalo životní energii. Baron, který koření v mírných dávkách sám užíval, si velmi cenil pocitů, které mu přinášelo. Samozřejmě melanž byla také silně návyková, což udržovalo cenu na slušné výši...

Obrněná toptéra přelétávala přes vyprahlé pohoří, které vypadalo jako přeražená čelist se zkaženými zuby. Daleko před sebou uviděl baron oblak prachu, který se v podobě kovadliny zdvihl k nebi.

„Támhle už se sklízí, pane barone.“

Černé tečky na nebi se proměnily v útočné toptéry podobné dravcům a řítily se k nim. Komunikátor pípl, pilot vyslal iden-